

راغله محبوبا و مینا نوتہ

رایہ وادی سوخت و سائل نوتہ

چینا زوکی نازنین درہ

ناری مگلووم و کدر در نوتہ

رایہ و پل رنگین رنگین جاموں در

چو وہ خوشالی سوہ نیک پند نوتہ

یو گجای چی کی شایہ

بناہی در وازی سوی عجمار نوتہ

زہ کبار القیوم شفیق سلام و ایم

تک لہ حقیقت و شایہ نوتہ

☆ دزړه تپ

زه چه د عشق غم لرم دامی افتخاره
غم پر هر قدم لرم ستا پر هره لاره
سینه می ستاله غمه خوړینه راځی د وټنکوسره وینه سترگی راواړوه په مینه
زړه درهم برهم لرم ستاله انتظاره
عاشقی ستا کړمه رنځوره تپ د زرگی می سوناسوره طبیبه ډیریم ناصبوره
چغی صبحدم لرم زه عندلیب واره
کوگل می پوخ سواندرونه په تناره کی د بېلتونه ته می لیلایه ده دی مجنونه
تارنگه صنم لرم وبه سی دیداره
ناستیم دورځوپه محراب کی مطالعه ستاپه کتاب کی تسبیح د زلفوپه طناب کی
زه لوح و قلم لرم کارمه اشعاره
بسته ما خلاص که له کمنده جانانه تنگ سومه له ژونده علاء الدین یم ارزومنده
طمعه دکرم لرم زماد مینې یاره

ر ساق جساب له سپينه مخه

دساقی پیرزوینه

وکه دماسره امداد ها ها ها

ساقی په جام دسرولبانومی که یاد

راسه زماپه حال خبره دسترگوتوره دزړه سره وکه پرماباندي نظره

دشیرینونارې وهم لکه فرهاد

راسه زما دزړه ملهمه وکه پرمالطف وکر مه ژرمي که خلاص له دردوغمه

خپله جانانه هیردي یم که دي پیاد

له زړه مي نه وزې یودمه تایادوم پرهرقدمه تاوولي هیرکر مه صنمه

باره به نه کرم په خوبانواعتماد

سوي نارې وهم مدامه تېري ولاړ یم نارامه راکه ساقی دلېبوجامه

ژرسه اوبه مي که زما دزړه مراد

راسه زما درنخ طبيبه واوره نارې دې شکیبه ژوندون مي تنگ سوله رقیبه

عمرمي ټول په انتظارکي سو برباد

وکه نظرماه جبیننه پراهامي علاؤ الدین راسه زما دزړه تسکینه

مخ رابنکاره که ستاپه دیدمي که آباد

سوم کباب بھتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

صنعت اعداد

سپين مخ

محبوباراسه په فراق دي سوم کباب بھتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
ترخوبه يمه دمجنون په شان خراب تراب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم محزون مجنون يم جگرخون بھلتون کره لرزان
راپوري تريخ سودغه خپل شیرين ژوندون سکون په زړه زبون ميگون راکه لبان

دارودوا مي بله نسته په هيڅ گون اکنون زړه مي درون بيرون سوي سوزانه
ساقی یو ارمي که دوصل په شراب سيراب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم فرهادبرباد وکه امداد فریادمي شب وروزه
ورځي کمان بانو خدنگ لکه اوتاد فولاد سترگي صیادجلاد کره سپينه سوزه

لکه مجنون پر صحراگرزم نانبادا افتاد پریږده بېداد ایداداي دلفروزه

لکه ماهي سومه دؤبنکوپه دریاب غرقاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سومه سکورتکتوروسوم په اور سرخورلکه فروانه

بلبل مثال يم مدام په شروشورپرزور پروت يم نسکورشبکورخانه ویرانه

ستاڀرياري باندي مي پريڻوڪلي ڪور لانور وڙمه پڳورهرلورلڪه ديوانه
له هري خوامتوجه راته عذاب عتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم هلاڪ غمناڪ مرمه بيباڪ پرڇاڪ حال مي بتردي
راخه وڙي عقل وفڪروادراڪ خوراڪ يم سپينه چاڪ تڻاڪ زڙه مي پڙهري
چه په وجودڪي واسطه ده دافلاڪ املاڪ تاج دلولاڪ دپاڪ نبي پرسردي
زه يم شيدا لڪه بلبل ته ئي گلاب نواب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم حزين غمگين علاؤ الدين مسڪين يمه مجروح
سپين دي رخسار توردِي زلفان دي لونگين مشڪين لب انگين شيرين جام صبح
وڪه نظر زما پرحال اي نازنين رنگين گل دنسرين سيمين راحتِ روح
علاؤ الدين وائي بنائسته ئي ترافتاب مهتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

زخمي ڪوگر

ستاد عشق په خنجر مي زخمي سو ڪوگر در بذر خاك په سر سوم مجنون د صحرا
زه بنده هميشه په فرياديم داغيار و د لاسه برباديم زه هر غم لره سنگ بنياديم
دزر گوتهي پرسر مي وهي په نشتر نسته پيرو و ډاڪٽر نه مي دم و دوا
نه په خوب چاليدلي داغم دي نه په وينه د چاسره ضم دي زما مملوگري قدم پر قدم دي
يم په نم ليمه تر ترمجنون حال بتر د فراق پر مجمر سپلني سوم بيتا
عاشقي د غم و خزانه ده زماسينه په دي غم پيمانه ده ديرونه مي داورتاؤ خانه ده
تارونارمي بشر گڏهه شورويه شر خدايه جو رسو محشر فضل وكي پرما
لکه قيس په ليلا پسي ڙاڙم يونظر در حمت درخه غواړم په واروار خالي لاس بيرته ولاړم
راغلم بيا ستا پر در په زاري سرتور سر ربه وکي نظر يم په خوف ورجا
زه علاؤ الدين مرگ ته تشکيل سوم د قاتلو چشمانو قتل سوم نن په ضرب الامثال کي تمثيل سوم
اي مازاغ البصر لږ خو وکله نظر
يم روان مخ پر بر الهامي بينوا

مناجات بدرگاه قاضي الحاجات

په شور په غوغايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي پناه راكي دگناهوله خواري
 هميش لاس په دعايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 جاري مي دزړه ذكر كي چه نه سمه غافل
 په خوف وپه رجاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 چه وائي مرحبامرحباحوري دجنت
 الحمد لله وايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هغه تنگه دوري مي هم فراخه ميداني كي
 بسجده وارخطاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي دگناهوپه درياب كي يمه غرق
 بيهاهم په تمناييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 داخل مي په بيرغ كي دنبي آخرزمان
 زه ستاد درگدايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هم تول مي په تاله كي دنياكيو كي سنگين

عاجزه بنده ستاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 بنده په سرتور سر يمه كوم درته زاري
 له هره مصيبتته هم دبدوله ياري
 هرکله چه مي روح له تنه کاري عزرائيل
 مغلوب مي كي شيطان چه ايمان يوسمه کامل
 وروح ته مي كي خلاصي دروازي ستاد رحمت
 رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مَطْمَئِنٌ په هر نعمت
 هم تور لحد مي خدايه ستاپه فضل نوراني كي
 پرسوال دملکينوراته جوړه آساني كي
 پرلاردپل صراط مي داسي تهر كي لکه برق
 دحق ودباطل سره کولائي نه سم فرق
 بيا هغه ورخ چه لمريوه نيزه سي پر اسمان
 روزي مي مغفرت كي چه مغفور سم په غفران
 غني خدايه عملنامه مي راكي په يمين

په سوال درته ولاړيم **الهامي علاؤ الدين**
 ملنگ ستاد درگاه يم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا

دښت و صحرا

مجنون يمه رسوا	په عشق کي دليلا	تنها گرز م تنها	پر دښت و پر صحرا
دار و راکه طبيبه	رنځور يمه ناچار	زما زړه ته قريبه	په زړه کي مي پرهار
زما دسترگو توره	ميين يمه پرتا	نظر و که پر ما	ژوندون مي سو خراب
ترتادي نذرانه سم	بيلتون دي کرم کباب	يوار راته و گوره	له غمه دهجران
فرهاد يمه شيريني	کوم شور و غوغا	سرې سترگي په ژړا	نخاونده ذوالجلال
پرمخ باندي شيداييم	راواړوه چشمان	آخربه ديوانه سم	مجروح علاؤ الدين
	ارمان مي پردنيا	ستادوي سترگي شهلا	
	وصال غواړم وصال	خورک مي دزړه ويني	
	څوک مه کي مبتلا	په دارنگه بلا	
	ديار ماه جبين	دو صل په سوداييم	
	لر مه تمنا	ديدن ته ده اشنا	

ياکشکي هميشه وائي دجانانه سره ناست
 مجروح علاؤ الدين دي
 مجبوريم محامح به پيسوم وره درخواست
 په عشق کي دي غمگين دي
 له غمه مي زړه شين دي
 نه مي صبرسته نه تاب

دخورو زړو طبيب

زه ستاده درملنگ يم ته سردارئي حبيبه
 زبون لکه مجنون يم دليلا په محبت
 زه ستاد عشق بيدل يم ته دلدارئي حبيبه
 په طمع ستاد وصل يم راغلي زه غريبه
 زه ستاد باغ بلبل يم ته گلنارئي حبيبه
 پرگرزم پروانه غوندي راوړم پرسينه داغ
 زه ستا پر مخ عاشق يم ته نگارئي حبيبه
 دحسن پر لمبودي يمه سوي سوزاني
 زه ستاد نورپتن يم ته منارئي حبيبه
 چولونه ومزلونه دغه ستا په اشتياق

زه ستاده درغلام يم ته بادارئي حبيبه
 نظر را باندي وکه ژوندمي ډيردي په زحمت
 دو بنکو پر خائي ويني تو يومه د حسرت
 علاج دهر مرض لري دخوږو زړو طبيبه
 هميش مي سوي چغي دي په شان د عندليب
 معموره ئي په حسن بنائسته مخ دي خراغ
 داستاله درد و غمه يوگري نسته فراغ
 دسترگو وظيفه مي سوه پيوسته گرياني
 پر خنگ راسره کبنيه زما ياره نوراني
 تر خوبه گلومه لوږي تندي د فراق

زه ستادبندبندي یم ته مختارئي حبيبه
درب دپاره خلاص مي که دوصل په کومکه

په غاړه کي راولويدوخلور کونجه آفاق
بندي سومه جانانه ستادهجرپه لومکه

علاق الدين وائي زمادسترگومرد مکه

زه ستاپه غموباريم ته غمخوارئي حبيبه

۱۸۸

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**